

Til § 4

Foretager den tidligere ejer omdannelse efter reglerne i den foreslåede lov, indgår fortjeneste eller tab, der for så vidt konstateres ved omdannelsen, ikke i den skattepligtiges almindelige eller særlige indkomst.

I stedet skal den tidligere ejer, hvis han senere afstår aktierne, i princippet beskattes af de fortjenester, herunder genvundne afskrivninger, der ellers ville være blevet beskattet ved en normal overdragelse på omdannelses tidspunktet.

En sådan beskatning gennemføres ved, at aktiernes skattemæssige anskaffelsessum opgøres som den skattemæssige værdi af virksomhedens aktiver og passiver. Denne skattemæssige værdi svarer til kontantværdien af virksomhedens aktiver og passiver med fradrag af den skattepligtige fortjeneste, der ville være opstået, hvis virksomheden var blevet solgt kontant.

Reglen er nedenfor anvendt på en række aktivgrupper og fører til følgende værdier før fradraget for passiverne:

- 1) Good-will (anskaffet eller oparbejdet): Handelsværdien.
- 2) Driftsmidler: Handelsværdien ÷ skattepligtig fortjeneste. I realiteten den skattemæssigt bogførte værdi. For driftsmidler, der afskrives på et pristalsreguleret grundlag, er det den pristalsregulerede bogførte værdi, der lægges til grund.
- 3) Varelager: Handelsværdi ÷ skattepligtig fortjeneste. I realiteten den skattemæssigt bogførte værdi.
- 4) Fast ejendom: Handelsværdi ÷ skattepligtig fortjeneste. Den skattepligtige fortjeneste omfatter eventuelle genvundne afskrivninger på bygninger og installationer og en eventuel fortjeneste på den faste ejendom ved omdannelse inden 7 år efter erhvervelse af ejendommen.
- 5) Debitorer: Handelsværdien ÷ skattepligtig fortjeneste. Dette vil i almindelighed svare til den skattemæssigt bogførte værdi (pålydende ÷ evt. nedskrivninger).
- 6) Værdipapirer:
 - a. aktier: Handelsværdi (kursværdi) ÷ skattepligtig fortjeneste opgjort efter aktieavancebeskatningsloven.
 - b. obligationer og pantebreve: Normalt handelsværdi = kursværdi.
- 7) Igangværende arbejder: Handelsværdi ÷ skattepligtig fortjeneste. I realiteten den skattemæssigt bogførte værdi (tidligere indtægtsførte beløb).

Som anført vil handelsværdierne ÷ den skattepligtige fortjeneste normalt svare til de bogførte værdier.

For good-will og i mange tilfælde for fast ejendom må man dog lægge handelsværdien til grund. For fast ejendom må man i almindelighed kunne tage sit udgangspunkt i den seneste ejendomsvurdering. For good-will derimod er det nødvendigt at foretage en nærmere vurdering af den kontante handelsværdi.

I de tilfælde, hvor handelsværdien på omdannelses tidspunktet er lavere end den skattemæssigt bogførte værdi, f. eks. fordi der ikke er foretaget afskrivninger eller nedskrivninger, der svarer til den faktiske forringelse, sker der ikke tillæg til handelsværdien for »latent tab«. Det er ikke fundet rimeligt, om man på denne måde skulle kunne opnå en højere anskaffelsessum for aktierne, end hvad der svarer til handelsværdierne. Det må dog i almindelighed antages, at handelsværdien ikke er lavere end den skattemæssigt bogførte værdi.

Ligesom for aktivernes vedkommende skal passiverne opgøres efter et kontantprincip.

For passiver, der overføres ved omdannelsen, må pålydendet i almindelighed antages at svare til kontantværdien. Dette gælder således, hvor der er tale om en kassekredit eller gæld vedrørende anskaffelser af driftsmidler og varelager. Det samme er tilfældet, hvor der er tale om en skyldig lønomkostning og anden gæld, der vedrører virksomhedens drift. Hvis der overføres investeringsfondshenlæggelser, skal det fulde henlæggelsesbeløb indgå som passiv. Dette henlæggelsesbeløb må antages at svare til kontantværdien.

Til § 5

Som anført under de almindelig bemærkninger er det fundet rimeligt, at den tidligere ejer har mulighed for i et vist omfang at få en del af friværdien i virksomheden vederlagt i form af et tilgodehavende i selskabet. Det er foreslået, at et sådant stiftertilgodehavende kan udgøre indtil 25 pct. af det samlede vederlag (de skattemæssige værdier). Stiftertilgodehavendet skal optages til pari, hvilket medfører, at pålydendet skal svare til den forholdsmæssige del af de skattemæssige værdier. Dette gælder, uanset de vilkår der iøvrigt fastsættes for stiftertilgodehavendet. Dette indebærer, at lempelige forrentnings- og afdragsvilkår for gældsrevet ikke medfører adgang til kursnedskrivning på stiftertilgodehavendet.

Hvis stiftertilgodehavendet er udstedt med en klausul om indeksregulering, indebærer dette, at